ادامه از صفحه ۶

عرفان حسینی؛ قیام حسینی

معاویه نتوانست به هدفش برسد، نوبت به یزید که رسید، ولیدبن عقبه، حاکم مدینه، را دستور داد از نخبگان بانفوذ آنجا برای یزید بیعت بستاند و این را از حسین بن‌علی (ع) آغاز کند. اباعبدالله زیر بار این‌گونه بیعت نرفت و گفت فاتحه اسلام را باید خواند اگر راعی این امت کسی مثل یزید باشد.مدینه یکسره ازسوی امویان قبضه شده بود. عصبیت‌های خاندانی و قبیله‌ای دیرین آنها با بنی‌هاشم به‌علاوه روح اشرافیت حاکم و جاذبه‌های قدرت و ثروت، سبب می‌شد که اجازه تحرک به اباعبدالله و معدودی از یارانش نمی‌دادند و در نتیجه آنجا را به قصد حرم مکه ترک گفت. طه حسین در «علی و بنوه» توضیح می‌دهد که علی (ع) و فرزندانش در برابر امتیازات و اشرافیت قریش‌گرایی و سیستم عطایا در دست حکومت مقاومت کردند و روح عدالت‌خواهی و برابری را زنده نگه داشتند.پیش از این گفتیم که چگونه فتوحات و سرریز غنایم به جامعه، خصوصا در شهرک‌های سپاهی مثل کوفه شرایط آنومیکی به وجود آورده بود و رفتار سران قبایل با قبض و بسط سیستم عطایا کنترل می‌شد. حسین بن علی(ع) به این وضعیت بی‌هنجار اجتماعی اشاره می‌کند: «دنیا دگرگون شده و چه زشت دنیایی شده است و همه نیکی‌هایش عقب نشسته‌اند». او تحلیل عمیقی از این داستان غمبار ذیل مفهوم قرآنی استدراج و استحاله شخصی افراد به دست می‌داد. اینکه یک‌باره امکانات به دست طبقات نوکیسه‌ای می‌رسد و آنها را از خود بی‌خود می‌کند. می‌گوید: استدراج این است که نعمت‌ها فراوان برسد درحالی‌که توفیق شکر برای دارندگان این نعمت‌ها فراهم نمی‌شود، و رو به سران قبائل می‌گفت: وای بر شما! عطیه‌ها و مقرری‌های حرام، شما را رام و خوار کرده است و شکم‌هایتان از حرام پر شده و خدا بر دل‌هایتان مهر زده است. این فرایند آنومیک اجتماعی از زمان علی(ع) آغاز شده بود چنان‌که می‌گفت: شما در زمانی هستید که سخن از حق و حقوق گفتن اندک شده است عالمان نفاق می‌ورزند و قاریان قرآن ناخالصی دارند. کوچک‌ترها بزرگ‌ترها را بزرگ نمی‌دارند و ثروتمندان به فکر گروه‌های محروم نیستند. تعلقات و منافع سران نتوانستند با روح مساوات‌خواهی علی درخصوص موالی و عربی، رفع امتیازات و مقرری‌ها و جداکردن حساب سبقت در اسلام با امتیازات مادی سازگار شوند. علی و فرزندانش کتاب و سنت اصیل اسلامی را با قرائت عدالت‌خواهانه و مساوات و معنویت، مبنایی هنجاری برای آن جامعه می‌دانستند، ولی بزرگان تحمل آن را نداشتند. جنگ جمل از مقاومت در برابر سهم‌خواهی طلحه و زبیر به راه افتاد. علی گفت در زمانه‌ای به سر می‌برید که خیر روزبه‌روز عقب می‌نشیند و شر پا پیش می‌گذارد.حسین بن علی نمی‌توانست نسبت به این اوضاع بی‌تفاوت بنشیند در خروج از مدینه به محمد حنفیه نامه نوشت که من از سر ماجراجویی و جاه‌طلبی و برای کسب قدرت و ایجاد فساد خارج نشدم، بلکه هدفم اصلاح در امت جدم است. می‌خواهم امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر کنم و گفت: «خدایا تو می‌دانی که فعالیت‌های ما نه برای کسب قدرت و نه برای ثروت است، بلکه می‌خواهیم معالم دین تو رعایت شود و در شهرهایت اصلاحاتی صورت بگیرد و مظلومان در امنیت به‌سر ببرند و به فرائض و سنن و احکام تو (یعنی همان پشتوانه‌های هنجارگرایی اجتماعی) عمل شود». حسین بن علی (ع) در مکه بود که نامه‌های متعدد بزرگان کوفی به او رسید. پیش‌تر به روان‌شناسی اجتماعی آنان اشاره کردم. شهری که از یک‌سو با خود فرهنگ سیاسی مفرط و جزمی از نوع خوارجی را داشت و از سوی دیگر گرفتار اشرافیت و کرخت‌شده سیستم عطایا بود. سران آنجا هم می‌خواستند رقیب شامی خود را از میان بردارند و هم منافع نیز برای آنها مهم بود، آن هم در یک شرایط اجتماعی بیگانگی آنومیک و رفتارهای چندگزینه‌ای.تا نعمان بن بشیر حاکم کوفه بود به سبب سهل‌گیری‌هایش تحرک مخالفان با شام افزایش یافت و به اباعبدالله نامه می‌نوشتند که به کوفه بیایید تا با شما بیعت کنیم، ولی یزید با کنارگذاشتن نعمان و برسرکارآمدن عبیدالله بن زیاد به آنها علامت داد که امویان حالاحالاها در کوفه هستند. در نتیجه آنها از دوروبر فرستاده حسین بن علی (ع) (مسلم) پراکنده شدند با تغییر مواضع رؤسای قبایل، کل عصبیت قبیله‌ای از این‌رو به آن‌رو می‌شد. مردمان کوفه، شهروندانی دارای حقوق انتخاب نبودند بلکه رعیت‌هایی تابع سران خود بودند. کمبود آگاهی‌های لازم و نیز شرایط آنومیک و ضعف بنیان‌های تربیتی جامعه، سبب شد مسلم بی‌یاور ماند و به شهادت رسید و چون هنوز این خبر به حسین‌بن‌علی (ع) نرسیده بود، او در ششم یا هشتم ذی‌الحجه از مکه به سمت کوفه حرکت کرد. صحابه‌ای مثل ابن‌عباس از یک سو یزید را نصیحت می‌کردند و از سوی دیگر حسین(ع) را تا او را از رفتن به کوفه و تحمل مخاطرات آن بازدارند؛ اما نقد، روشنگری و احساس مسئولیت و مشارکت اجتماعی حسین‌بن‌علی (ع) در سطحی فراتر از این نوع مدل نصیحت‌الملوک بود. او رویکردی اصلاحی، منتقدانه و جدی را درباره سرنوشت جامعه دنبال می‌کرد.در مسیر بود که خبر شهادت مسلم رسید و او با اصحابش به مشورت نشست. نوشته‌اند کسانی از همراهان مخالف ادامه راه بودند؛ ولی گروهی دیگر ازجمله فرزندان عقیل که داغ شهادت مسلم به دلشان سنگینی می‌کرد...

ادامه در صفحه ۱۹

politics@sharghdaily.ir

عکس: پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری

سخنگوی دولت:

بیشتر از نرخ تورم حقوق‌ها را افزایش می‌دهیم

شرق: سخنگوی دولت روز گذشته در نشست خبری خود درخصوص سفر رئیس‌جمهوری ترکیه به ایران، گفت: «این سفر در زمینه توافق‌هایی است که در گذشته صورت گرفته است، ضمن اینکه همکاری مشترک با دولت ترکیه برای مقابله و مبارزه با تروریسم در ارتباط با سوریه و عراق وجود دارد».

محمدباقر نوبخت توسعه مناسبات اقتصادی، تحولات منطقه‌ای و مواضع منطقی که باید اتخاذ شود و همچنین هماهنگی بین کشور ایران و ترکیه را از دیگر مواردی ذکر کرد که در سفر اردوغان به تهران مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. او افزود: «خوشبختانه در مسئله عراق و موضوع اقلیم کردستان هماهنگی مناسبی بین ایران و ترکیه و دولت عراق صورت گرفته است و امیدواریم در توسعه این مناسبات سه کشور در آینده شاهد محو تروریسم در منطقه باشیم».

سخنگوی دولت در پاسخ به این سؤال که همکاری نظامی ایران و ترکیه، نشانگر سیاست‌گذاری‌های مشترک در منطقه عراق است؟ عنوان کرد: «برای پاسخ به این سؤال دو موضوع مطرح است؛ یکی اینکه آیا لزوما منافع ملی ایران با کشور ترکیه یکی است؛ باید گفت هر کشوری راهبردی برای منافع ملی خود دارد. امنیت ملی کشور برادر و همسایه ترکیه تحت‌تأثیر عوامل مختلفی است که برخی می‌تواند با ما مشترک باشد و در رابطه با منطقه و مسئله تروریسم منافع ملی دو کشور گره خورده است و هر چیزی که مبارزه با تروریسم را تضعیف کند، نه‌تنها ما بلکه ترکیه و دیگر کشورها را هم در معرض خطر قرار خواهد داد».

نوبخت ادامه داد: «امروز کشورهای اروپایی و حتی آمریکا از مسئله تروریسم مصون نیستند و این پدیده ابعاد جهانی دارد و بر همین اساس در ماه‌ها و سال‌های اخیر روابط همکاری ایران و ترکیه نسبت به گذشته افزایش یافته است. امروز کشورها اگر کنار هم نباشند، حقوق انسان‌ها می‌تواند مخدوش شود، به‌همین‌دلیل رابطه ما با سوریه، روسیه و ترکیه در زمینه مقابله با تروریسم بیشتر است. امروز بخشی از خاک عراق در اشغال تروریسم است بنابراین کمک ایران و ترکیه قابل درک است و جهان هم باید از آن حمایت کند». او همچنین در پاسخ به اینکه در مسئله اقلیم کردستان عراق و تصمیماتی که گرفته شده، مشکلاتی برای مرزنشینان به وجود آمده است، دولت در این زمینه چه برنامه‌ای دارد، عنوان کرد: «در این مسئله حق حاکمیت و تمامیت ارضی دولت عراق مطرح است که از طرف همسایگان به‌ویژه ایران و ترکیه مورد توجه قرار دارد. جمهوری اسلامی ایران براساس حق حاکمیت، نه‌تنها در ارتباط با عراق و همه‌پرسی که انجام شده، بلکه درخصوص کشور ترکیه هم سال گذشته از این منظر قبل از اینکه تصمیم کودتا مشخص شود، موضع رسمی خود را در محکوم‌کردن کودتا اعلام کردیم».

بیش از ۵۰ درصد کابینه تغییر کرده است

خبرنگاری درباره اهداف دیدار نوبخت با مولوی عبدالحمید و رویکرد دولت نسبت به اهل سنت، پرسید که نوبخت در پاسخ گفت: «ما روابط خوبی با اهل سنت داشته و آنها را سرمایه ملی کشور می‌دانیم. این سیاست، سیاست جدید ما نیست و ما در دولت یازدهم هم همین سیاست را دنبال می‌کردیم. من بارها به مناطق اهل سنت کشور سفر کردم. هر وقت هم به استان سیستان‌وبلوچستان سفر می‌کنم، با مولوی عبدالحمید دیدار دارم که او مشکلات را منعکس می‌کند و ما هم برنامه‌های دولت را بیان می‌کنیم».

سخنگوی دولت در پاسخ به این سؤال که با توجه به جابه‌جایی برخی استانداران، اگر این افراد موفق بودند چرا جابه‌جا شدند، افزود: «بنا بر مقتضیات ضرورت داشت که در برخی از استان‌ها مدیر جدید معرفی شود، اینکه اگر کسی خوب است در همان سمت باقی بماند، از نظر مدیریتی مسئله‌ای قطعی نخواهد بود و فردی که قابلیت دارد، بتواند در استان دیگری خدمت کند، امری معمول است».

دولتی‌شدن شرکت هپکو با سیاست‌های اقتصادی مغایرت دارد

نوبخت با اشاره به اینکه برخی از رسانه‌ها می‌گویند دولت حقوق کارکنان خود را زیر نرخ تورم افزایش خواهد داد، گفت: «این کذب محض است و ما هر سال بیشتر از نرخ تورم افزایش حقوق داریم. امسال هم قرار است پنج درصد این افزایش حقوق را دولت و پنج درصد دیگر را دستگاه‌ها پرداخت کنند که مجموعا ۱۰ درصد می‌شود. آیا این زیر نرخ تورم است؟ پیش‌بینی ما این است که در سال آینده تورم زیر ۹ درصد باشد و افزایش حقوق کارمندان و کارگزاران حدود ۱۰ درصد خواهد بود».

سخنگوی دولت درباره وضعیت کارگران هپکو عنوان کرد: «این شرکت‌ها غیردولتی هستند و می‌دانید هپکو دولتی بود و در سال‌های قبل واگذار شده است اما کارگران می‌خواهند باز دولتی شود که با سیاست‌های اقتصادی مغایرت دارد. بعد از سفری که در سال گذشته به این کارخانه داشتم، به بانک ملی دستور پرداخت وام با تضمین دولت را دادم. دولت موظف است مشکلات این شرکت را برطرف کند».

خبرنگار «شرق» پرسید: «براساس آمار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از ۱۰ شهری که بالاترین نرخ بی‌کاری را دارند، هفت شهر آن مربوط به استان کرمانشاه است، با توجه به حساسیت‌های موجود در این منطقه چه راهکارهایی برای رفع محرومیت و بی‌کاری در این مناطق دارید؟»، نوبخت پاسخ داد: «یک بخش مربوط است به روش‌هایی که برای افزایش اشتغال داریم. از طریق صندوق توسعه ارزی و طرح‌های عمرانی ۱۰ هزار میلیارد تومان فقط با اولویت مناطقی که نرخ بی‌کاری آنها بالاست، در نظر گرفته شده است که سهمی از آن به برخی از مناطق از جمله کرمانشاه اختصاص داده شده است. اولین پروژه‌ای را هم که افتتاح خواهیم کرد، راه‌آهن کرمانشاه است که می‌تواند در بحث توسعه و افزایش اشتغال مؤثر باشد؛ ضمن اینکه استانداری فعال برای آنجا در نظر گرفته شده که به امور به‌خوبی رسیدگی کند».

نوبخت در پاسخ به اینکه شنیده شده وزیر کشور آمار بی‌کاری را ۶۰ درصد اعلام کرده است و از سوی دیگر خواستار برگزاری زودتر جلسه آسیب‌های اجتماعی با رهبر معظم انقلاب شده است، افزود: «مرجع رسمی اعلام آمار بی‌کاری، مرکز آمار ایران است و فکر نمی‌کنم چنین عددی از سوی وزیر کشور اعلام شده باشد؛ درحالی‌که نرخ بی‌کاری در تابستان سال جاری نسبت به سال گذشته تقلیل یافته است. اگر قرار است نسبت به اشتغال تحولی ایجاد کنیم، برای ایجاد ۹۵۰هزار فرصت شغلی دولت اگر همراهی بخش خصوصی، سازمان‌های مردم‌نهاد و نهادهای غیردولتی نباشد، نمی‌تواند به‌تنهایی اشتغال ایجاد کند». او درباره رابطه با عربستان گفت: «خدا را شکر که حج به سلامت انجام شد و این مقوله نیازمند زمان، مطالعه و بررسی مناسبات است. هنگامی که عزت و کرامت ایرانیان حفظ شود، قطعا مراودات ما ادامه پیدا خواهد کرد. حفظ شأن ایرانیان برای ما در اولویت است».

برگزاری جلسه سران قوا با مقام معظم رهبری در آبان‌ماه

همچنین به گزارش ایلنا، نوبخت درباره جلسه سران قوا با مقام معظم رهبری، عنوان کرد: «هر شش ماه یک‌بار سران قوا و مسئولان مربوط جلسه‌ای با رهبر معظم انقلاب برای بررسی وضعیت آسیب‌های اجتماعی برگزار می‌کنند که قرار بود این جلسه در اردیبهشت برگزار شود که به دلیل برگزاری انتخابات امکان آن فراهم نشد. تصور می‌کنم آبان این جلسه برگزار شود».

رئیس سازمان برنامه و بودجه در پاسخ به سؤالی درباره افزایش قیمت حامل‌های انرژی گفت: «فعلا دولت برنامه‌ای دراین‌باره ندارد».

ادامه از صفحه ۲

کارت زرد به رحمانی‌فضلی، اخطار به اعتدالیون

اما زمزمه‌های یک ماه گذشته حاکی از این بود که تعامل‌ها فقط متوجه یک طیف از مجلس شده است؛ همان طیفی که به اعتدالیون معروفند و نزدیک به لاریجانی، روحانی و واعظی تعریف می‌شوند. البته این رویکرد در روابط متقابل دولت روحانی و مجلس دهم، امری است که تقریبا تبدیل به یک رویه شده، چراکه دولتی‌ها بر این باورند که با جلب همراهی طیف اعتدالی مجلس، مشکلی از بهارستان متوجه آنها نخواهد بود. آنها روی شکاف موجود بین اصلاح‌طلبان و اصولگرایان مجلس، به‌عنوان برگ برنده اعتدالیون حساب کرده‌اند و این محاسبات تا امروز جواب داده بود. هرجا مخالفتی از سوی اصولگرایان بروز می‌کرد، اعتدالیون و اصلاح‌طلبان، اکثریت را به نفع دولت رقم می‌زدند و اگر در برخی موارد هم نیاز بود، می‌شد برای امتیازندادن به اصلاح‌طلبان، روی همراهی اصولگرایان و اعتدالیون حساب کرد. درواقع حرکت اعتدالیونی که یک پا در اصلاح‌طلبی و یک پا در اصولگرایی گذاشته‌اند، نقطه اتکای دولت روحانی در مجلس دهم است.

اما اتفاق دیروز نشان داد که وقتی جوی آب عریض شود، این نقطه اتکا متزلزل خواهد شد. نارضایتی اصلاح‌طلبان و اصولگرایان از عملکرد وزیر کشور، کار را به جایی رساند که به نظر می‌رسید در جلسه دیروز مجلس، این دو طیف در ائتلافی نانوشته، رأی مشابهی را داده‌اند و با فشاردادن دکمه ۴ به معنای موافقت با سؤال منطقه‌ای ۱۵ ماه قبل، کارت زرد اول را به وزیر نشان دادند. اینکه از جمع ۲۱۹ نماینده حاضر در مجلس در زمان رأی‌گیری، فقط ۸۱ نفر با رأی خود از وزیر کشور حمایت کرده‌اند، پیامی آشکار برای دولت و رئیس‌جمهور بود. دیروز را می‌توان نقطه‌عطفی، نه‌تنها در روابط مجلس دهم با دولت روحانی، بلکه در روابط جناح‌های سیاسی ایران تلقی کرد؛ روزی که معلوم شد بازی اعتدالیون در حال رسیدن به مراحل دشوار است؛ مراحلی که آنها به گمان بی‌نیازی از همراهان، ائتلاف‌های پیشین را ترک کنند و درحالی‌که خود را بی‌نیاز از دو جریان اصلی سیاسی کشور می‌دانند، در مقابل ائتلافی نانوشته و غیرمتصور، غافلگیر شوند.

صفایی‌فراهانی:

اصلاح‌طلبان وارد مذاکره با شورای نگهبان شوند

سایت خبرآنلاین با محسن صفایی‌فراهانی گفت‌وگو کرده است. رئیس سابق فدراسیون فوتبال و فعال سیاسی اصلاح‌طلب، درباره دولت در سایه، سن مدیران، جبهه‌های سیاسی و عملکرد مجالس در این گفت‌وگو مطالبی را بیان کرده است. بخش‌های مهم این گفت‌وگو در ادامه می‌آید:

● وقتی انقلاب شد، اکثر مدیران قبلی را به دلیل اینکه با رژیم گذشته کار کرده بودند، درست یا نادرست، پاک‌سازی و اخراج کردند و بیشتر آنها از محیط اداری کشور خارج شدند. در تشابه با درجه‌های نظامی، باید گفت هرچه سروان و ستوان بود، در وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌ها جای سپهبد و ارتشبد نشستند!! یعنی کادرهای جوان کم یا بی‌تجربه سکاندار مدیریت کشور شدند و اکثرا در تمام آن سال‌ها، با تجربه و خطا رشد کردند و مدیریت پرهزینه‌ای برای کشور داشتند. جلوتر که رفتند، متوجه شدند اشتباهاتی کرده‌اند و درصدد رفع اشتباهات خود برآمدند.

● با توجیه انقلابی‌گری، همه ضوابط را حذف کردیم؛ منتها حالا دیگر ۳۸ سال از انقلاب می‌گذرد و دیگر نمی‌توانیم بگوییم شرایط انقلابی است. امروز باید کشور را با ضابطه اداره کرد.

● به نظر من، آقای روحانی در دوره اول این فرصت را داشت که بیشتر بررسی کند و نیروهایی را برای معاونت‌های وزارتخانه‌های خود بچیند تا در این دوره برخی از آنها را به عنوان وزیر انتخاب کند.

● دو سال از عمر مجلس دهم می‌گذرد؛ اما کدام اتاق فکر از اعضایی که وارد مجلس شدند، پشتیبانی می‌کند؟ حداقل اعضای فراکسیون امید در مجلس حدود صد نفر هستند؛ اما چرا اتاق فکری برای پشتیبانی از آنها شکل نگرفته است. باید اعضای فراکسیون از حمایت و پشتیبانی‌های اتاق فکرهای تخصصی، بهره‌مند شوند تا روی لوایح و طرح‌ها کار جدی کارشناسی انجام دهند و نمایندگان را توجیه کنند که چه چیزی به نفع مردم و منافع کشور است. در آن صورت، فراکسیون در مجلس معنی پیدا می‌کند.

● اصلاحاتی که رئیس‌دولت اصلاحات در سال ۷۶ مطرح کردند، بر مبنای طرز فکری جدید بود و سعی کردند مردم شناخت بهتری از جامعه مدنی و مشارکت در سازمان‌های مردم‌نهاد، انجمن‌های صنفی، سندیکاها و احزاب داشته باشند. عمر و استمرار کار احزاب و انجمن‌های سیاسی است که می‌تواند شرایط مناسب‌تر را فراهم کند.

● اگر قرار است اصلاح‌طلبان در سال ۹۸ تأثیر بیشتری در انتخابات مجلس داشته باشند، حتما باید به‌سرعت برای تشکیل جبهه اصلاحات اقدام کنند. به‌جای شورای عالی فعلی، باید شورای عالی ناشی از سازماندهی و تشکیلات، با اعضا شناخته‌شده و ظرفیت‌های معلوم باشد. امروز در دنیا تشکیلات حرف اول را می‌زند؛ نمی‌توان هیچ اداره، شرکت و ارگانی را بدون تشکیلات اداره کرد.

● ببینید موقعی اجماع واقعی وجود دارد که مرام‌نامه جبهه اصلاح‌طلبان تهیه شود. بدیهی است مرام‌نامه یک چارچوب دارد که اعضا باید به آن اعتقاد داشته باشند. وقتی آن را ننویسند، همه احزاب اصلاح‌طلب می‌توانند بگویند ما در کل با هم موافق هستیم. آن کل که با آن موفق هستند، چیست؟

● وقتی حزب کارگر در انگلستان کابینه در سایه دارد، معلوم است کادر مشخصی هستند که در نقش دولت مرتبا فعالیت‌های مختلف حزب حاکم را مونیتور می‌کنند و چه لوایحی را به مجلس می‌برد و آیا این لوایح به نفع کشور و به نفع مردم است؟ تا اگر نیست، بتوانند از طریق نمایندگان حزب کارگر که در پارلمان حضور دارند، مسئله را پیگیری کنند.

● نقش‌احزاب در دنیا، اصلا برای همین است که از نیروهایی که در مراکز تصمیم‌گیری حکومتی هستند، حمایت و پشتیبانی کنند.

● ائتلاف سال ۹۴ برای انتخابات مجلس، یک ائتلاف نانوشته بود؛ هیچ توافق مکتوبی وجود نداشت؛ اصلا معلوم نبود بر اساس چه اصولی اقدام خواهد شد! دو نفر که می‌خواهند با هم شراکت کنند، بقالی هم که بزنند، یک صفحه کاغذ جلویشان می‌گذارند و می‌گویند که چقدر پول می‌گذارند و چه جنسی را می‌خرند. نمی‌شود که چارچوب‌ها را بحث و مشخص نکنند.

● اصلا دوره تصمیم‌گیری‌های فردی در دنیا تمام شده است. آحاد جامعه رشد کرده‌اند و با روش‌های نوین آشنایی دارند. مردم‌سالاری و دموکراسی تعاریف و الزامات مشخصی دارد؛ خارج از آنها فقط می‌شود شعار داد مردم دیگر به شعار قانع نیستند. اصلاح‌طلبان هم باید رهبری سازمانی را عملیاتی کنند.

● چه اشکالی دارد بعضی از شخصیت‌های اصلاح‌طلب با آنها [اعضای شورای نگهبان] صحبت کنند؟ آنها هم بالاخره مدیران این کشور هستند. پس بهتر است با آنها صحبت شود که به عواقب تصمیمات خود توجه کنند. برای پیشبرد اهداف کشور و حل بحران‌های فراگیر تعریف‌شده در بالا، نیاز به مدیران کاردان و تواناست و برای حضور آنها در مراجع تصمیم‌گیری کشور، چه مجلس و چه دولت، باید هر کاری که لازم باشد، انجام داد.

JEON
Since 1960
The Roof

خاص باشید... فضایی متفاوت...

پاسداران، نبش بهستان هشتم، ساختمان آبتین، طبقه ۷
۲۲۷۹۱۲۱۹
۲۲۷۹۱۲۷۵